

РЕШЕНИЕ

№ 534

гр. София, 31.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в
публично заседание на 16.01.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **2496** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, вр. ЗУСЕФСУ (Загл. изм. - ДВ, бр. 51 от 2022 г., в сила от 01.07.2022 г.), вр. чл. 35, ал. 1, т. 2 и ал. 3 от Наредба № Н – 3 от 22.05.2018 г. за определяне на правилата за плащания, за верификация и сертификация на разходите, за възстановяване и отписване на неправомерни разходи и за осчетоводяване, както и сроковете и правилата за приключване на счетоводната година по оперативните програми и програмите за европейско териториално сътрудничество, издадена от министъра на финансите. Образувано е по повод на подадена жалба от страна на Министерство на правосъдието със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представляван от Министъра на правосъдието – директор, бенефициер по административен договор № BG05SFOP001- 3.001-C01 от 17.11.2017г., с наименование „Усъвършенстване модела на съдебните експертизи“, срещу Акт за установяване на публично вземане № ПВ – 2021 – 17 / 25.02.2021 г. на Ръководителя на УО на ОП „Добро управление“ за установяване на публично вземане в размер на 17 273, 51 лева, издаден на основание чл. 35, ал. 1, т. 2 и ал. 3 от Наредба № Н – 3 / 22.05.2018 г. на Министъра на финансите.

В жалбата е посочено, че така издаденият акт е нищожен, неправилен и незаконосъобразен. Посочено е, че констатациите на УО на ОПДУ се основават на неправилно прилагане на материалния закон и допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, неспазване на установената форма и при несъответствие с целта на закона. Според жалбоподателя актът е издаден при

нарушение на административнопроизводствените правила: С Решение за отказ от верификация № 02.50-22/23.02.2021г., издадено от дирекция „Добро управление“ , Р. на ОПДУ не верифицира сумата в размер на 74 373, 93 лв., което решение към момента на издаване на оспорения АУПВ не е влязло в сила. Според жалбоподателя не е налице стабилен, влязъл в сила, който да поражда предвидените правни последици на административен акт респ. да е основание за издаване на оспорения такъв. Намира, че не е спазена установената форма от страна на административния орган, в нарушение на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК. Нарушен е принципът, заложен в чл. 12 АПК – осигуряване на откритост, достоверност и пълнота на информацията в административното производство. Посочено е в жалбата, че административният акт е издаден при несъответствие с целта на закона. Нарушен е и материалният закон.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, се представлява се от юрисконсулт Н.. Иска от съда актът за установяване на публично вземане да бъде отменен. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание ответникът - редовно призован, се представлява се от юр.С., която моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана и да потвърди акта. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София – град, след като съобрази доводите на страните и представените доказателства приема за установено от фактическа страна следното:

На 17.11.2017г. г. между ръководителя на Управляващия орган на Оперативна програма "Добро управление" и Министерство на правосъдието е сключен административен договор № BG05SFOP001- 3.001-C01 от 17.11.2017г., за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ (БФП) по Оперативна програма "Добро управление" за изпълнение на проект с наименование „Усъвършенстване модела на съдебните експертизи“ .

В резултат на констатирана необходимост от проверка на отчетените и верифицирани разходи в искане за окончателно плащане, регистрирано под № 6 от 06.11.2020 г. в размер на общо отчетени 74 600,40 (седемдесет и четири хиляди и шестстотин лева и четиридесет стотинки) лева, е издадено писмо № 02.50-22/23.02.2021г. с което е решено на бенефициента да не се верифицира сумата в размер на 74 373,93 (седемдесет и четири хиляди триста седемдесет и три лева и деветдесет и три стотинки) лева, включена в искане за окончателно плащане № 6 от 6.11.2020 г. по т. 1, 2, 3, 4 и 5 от настоящия акт, както следва:

- 20 764,80 лева по РОД „Фактура [ЕГН] от 25.03.2019 г.“ и „Фактура [ЕГН] от 21.05.2019 г.“, отчетени в бюджетен ред 1.2.1 Изграждане на единен регистър на вещите лица (дейност 2), на основание чл. 64, ал. 1, предложение второ от ЗУСЕСИФ поради започната процедура по администриране на нередност по смисъла на чл. 2 т. 36 от Регламент (ЕС) № 1303/2013 г. Регистриран е сигнал за нередност № 266 от 16.02.2021 г. съгласно чл. 69, ал. 1 и ал. 2 от ЗУСЕСИФ. За установените нарушения, основанията и размера на приложимите финансови корекции, бенефициентът е уведомен с писмо с изх. № 02-50-22/16.02.2021 г. чрез кореспонденция в ИСУН с рег. № BG05SFOP001-3.001-0017-C06-M111/16.02.2021 г.

- 52 315,20 лева по „Фактура [ЕГН] от 25.03.2019 г.“ и „Фактура [ЕГН] от 21.05.2019 г.“, отчетени в бюджетен ред 1.2.1 Изграждане на единен регистър на вещите лица (дейност 2), на основание чл. 64, ал. 1, предложение първо от ЗУСЕСИФ поради непредставяне в срок на документ по чл. 63, ал. 1, т. 2 от ЗУСЕСИФ. Съгласно постъпило в УО на ОПДУ писмо с вх. № 02.50-22/#6 от 15.02.2021 г. от Председателя

на ДАЕУ, е потвърдено частично съответствие на Единния регистър за вещите лица със Закона за електронното управление (ЗЕУ) и Наредба за общите изисквания към информационните системи, регистрите и електронните административни услуги (НОИИСРЕАУ), съответно изпълнение на условията по чл. 7 ал. 2 от Общите условия (Предварителните условия за допустимост на проекти за е-управление по ОПДУ), и са отправени препоръки за отстраняване на несъответствията.

- 171,35 лева по РОД „Фактура [ЕГН] от 12.06.2020“, отчетен в бюджетен ред V.13.1 Разходи за услуги за публичност и визуализация, на основание чл. 64, ал. 3, тъй като са недопустими по аргумент на чл. 57, ал. 1, т. 2 от ЗУСЕСИФ, а именно: разходите не попадат във включени в документите по чл. 26, ал. 1 и в одобрения проект категории разходи, тъй като е надхвърлен бюджетът по бюджетния ред, одобрен в договора за БФП. Одобреният бюджет е в размер на 1 349,05 лева, при отчетени от бенефициента разходи в размер на 1 520,40 лева.

- 428,40 лева по РОД „Фактура [ЕГН] от 12.06.2020“, отчетен в бюджетен ред V.13.1 Разходи за услуги за публичност и визуализация, на основание чл. 64, ал. 3, тъй като са недопустими по аргумент на чл. 57, ал. 1, т. 2 от ЗУСЕСИФ, а именно: разходите не попадат във включени в документите по чл. 26, ал. 1 и в одобрения проект категории разходи - материалите не са разпространени по предназначение съобразно заложените условия във формуляра за кандидатстване (дейност „Мерки за публичност и визуализация“). Съгласно присъствени списъци от встъпителна и заключителна пресконференции и информация в колона „Получени материали (подпис)“ на същите, е налице доказателствен материал за разпространение на 24 бр. материали (химикал и пад) (съответно 10 по встъпителна и 14 по заключителна пресконференции). Съгласно формуляра за кандидатстване (Приложение 1 към договора за безвъзмездна финансова помощ), същите са предвидени да бъдат разпространени по време на заключителната пресконференция, дискусия по дейност 1, както и на обучението за единния регистър за вещите лица. Дискусия по дейност 1 не е проведена. За обучението по дейност 2 за 14 и 15.05.2019 г. са представени от бенефициента допълнително снимки от събитието (обучените са 36 броя, 1 обучен от МП не е от целевата група за потребителите), за обучението от 26.11.2019 г. доказателства не са налични.

- 694,18 лева по РОД „Фактура [ЕГН] от 12.06.2020“, отчетен в бюджетен ред V.13.1 Разходи за услуги за публичност и визуализация, на основание чл. 64, ал. 1 от ЗУСЕСИФ. Съгласно Насоките за кандидатстване по процедура BG05SFOP001-3.001, разходите за информация и комуникация са до 1 на сто от общите допустими разходи по проекта. Тъй като за разходите по точки 1, 2 и 4 се извършва отказ от верификация, съотношението на тези разходи спрямо общите допустими разходи по проекта е надвишено. В случай че отпадне основаниято за отказ от верификация за някои и/или за всички точки, съотносимите разходи за информация и комуникация, които са до 1 на сто от общите допустими разходи по проекта могат да бъдат включени в следващо искане за плащане.

Решението е обжалвано от Министерството на правосъдието пред АССГ, като с решение № 2490 от 14.04.2022г. по адм. дело № 2391/2021г. по описа на АССГ, 60-ти състав, отказа на Ръководителя на Управляващия орган на Оперативна програма „Добро управление“, обективиран в Писмо рег. № 02.50-22/23.02.2020г., в частта, в която се отказва да се верифицира сумата от 52 315,20 лева по „Фактура [ЕГН] от 25.03.2019 г.“ и „Фактура [ЕГН] от 21.05.2019 г.“, отчетени в бюджетен ред I.2.1

Изграждане на единен регистър на вещите лица (дейност 2) е отменен, а жалбата в срещу писмо рег. № 02.50-22/23.02.2020г., в частта, в която се отказва да се верифицира сумата от 20 764,80 лева по РОД „Фактура [ЕГН] от 25.03.2019 г.“ и „Фактура [ЕГН] от 21.05.2019г., отчетени в бюджетен ред I.2.1 Изграждане на единен регистър на вещите лица (дейност 2), сумата от 171,35 лева по РОД „Фактура [ЕГН] от 12.06.2020“, отчетен в бюджетен ред V.13.1 Разходи за услуги за публичност и визуализация; сумата от 428,40 лева по РОД „Фактура [ЕГН] от 12.06.2020“, отчетен в бюджетен ред V.13.1 Разходи за услуги за публичност и визуализация и сумата от 694,18 лева по РОД „Фактура [ЕГН] от 12.06.2020“, отчетен в бюджетен ред V.13.1 Разходи за услуги за публичност и визуализация е отхвърлена. Това решение е обжалвано пред ВАС, като с решение № 9856/23.11.2022г. по адм. дело № 5545/2022г., VII отделение, Решение № 2490 от 14.04.2022 г. по адм. д. № 2391/2021 г. на Административен съд София-град в частта, с която е отменена т. 2 от акт № 02.50-22/23.02.2021 г. на ръководителя на Управляващия орган на Оперативна програма „Добро управление“ 2014-2020 г. и в частта, с която е отхвърлена жалбата на Министерството на правосъдието срещу т. 3, 4 и 5 от акт № 02.50-22/23.02.2021 г. на ръководителя на Управляващия орган на Оперативна програма „Добро управление“ 2014-2020 г., както и в частта на присъдените разноски е отменено и е отхвърлена жалбата на Министерството на правосъдието срещу т. 2 от акт № 02.50-22/23.02.2021 г. на ръководителя на Управляващия орган на Оперативна програма „Добро управление“ 2014-2020 г. Със същото решение т. 3, 4 и 5 от акт № 02.50-22/23.02.2021 г. на ръководителя на Управляващия орган на Оперативна програма „Добро управление“ 2014-2020 г. са отменени и преписката в тази част е изпратена на административния орган със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона, а решението в останалата му част е оставено в сила.

След верификацията на разходите, отчетени с Искане за окончателно плащане № 6, Р. на ОПДУ е изчислил обща сума на верифицираните разходи по проект № BGOSSFOP001-3.001-0017, която е по-малка от сумата на извършените плащания. Общата стойност на верифицираните разходи от УО на ОПДУ е 31 546,47 лв. Същата представлява сбор от следните верифицирани разходи по искания за плащане (ИП), както следва:

- 31 320,00 лв. по ИП № 4 (междинно) съгласно съобщение BG05SFOP001-3.001-0017-C03-M069/30.10.2019 г., изпратено в Информационната система за управление и наблюдение на средствата от Европейския съюз,
- 226,47 лв. по ИП 6 (окончателно) съгласно съобщение BG05SFOP001-3.001-0017-C06-M114/23.02.2021 г.

Стойността на извършените плащания по проекта е 48 81,9,98 лв. и представлява сбор от следните суми:

- 17 499,98 лв. авансово плащане на 11.12.2017 г. по ИП № 1,
- 31 320,00 лв. междинно плащане на 12.11.2019 г. по ИП № 4.

Установено е, че по проекта към датата на издаване на този акт няма други верифицирани разходи и извършени плащания от УО, както и няма възстановени суми от Министерство на правосъдието.

Р. на ОПДУ приема в оспорения АУПВ, че съгласно чл. 8, ал. 2, т. 3 от Договор BG05SFOP001-3.001-0017-C01/17.11.2017 г., както и чл. 8, ал. 8 от Общите условия за изпълнение на проекти и финансови планове, финансирани по ОПДУ по процедури за директно предоставяне на безвъзмездна финансова помощ (Версия № 6/05.02.2020 г.)

дължимата сума за окончателно плащане по ИП № 6 се изчислява, като от общо верифицираните и допустими разходи по проекта се приспадат извършените авансови и междинни плащания, което условие е в съответствие и на чл. 9, ал. 2 от Наредба № Н-3/2018 г. Според Р., изчислената по този начин сума е отрицателна -17 273,51 лв. (31 546.47 лв. верифицирани разходи минус 43 819,98 лв. извършени плащания) и представлява сума за възстановяване от бенефициента Министерство на правосъдието към УО на ОПДУ по проект № BG05SFOP001-3.001-0017 и следователно посочената сума в размер на 17 273,51 лв., е надплатен аванс (който не е покрит с верифицирани разходи). С възстановяването му от бенефициента общо верифицираните разходи ще се изравнят с общо платените и ще станат 31 546.47 лв. Като резултат от развитото се административно производство е издаден Акт за установяване на публично вземане № ПВ – 2021 – 17 / 25.02.2021 г. на Ръководителя на УО на ОП „Добро управление“ за установяване на публично вземане в размер на 17 273,51 лева, издаден на основание чл. 35, ал. 1, т. 2 и ал. 3 от Наредба № Н – 3 / 22.05.2018 г. на Министъра на финансите.

Недоволен от този акт бенефициерът – Национален институт на правосъдието - го обжалва.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена срещу Акт за установяване на публично вземане № ПВ – 2021 – 17 / 25.02.2021 г. на Ръководителя на УО на ОП „Добро управление“ за установяване на публично вземане в размер на 17 273,51 лева, издаден на основание чл. 35, ал. 1, т. 2 и ал. 3 от Наредба № Н – 3 / 22.05.2018 г. на Министъра на финансите. Жалбата е подадена в срок и като такава е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Акт за установяване на публично вземане № ПВ – 2021 – 17 / 25.02.2021 г. на Ръководителя на УО на ОП „Добро управление“ е постановено от компетентен орган. В чл. 9, ал. 5 от ЗУСЕФСУ е предвидено, че ръководител на управляващия орган е ръководителят на администрацията или организацията, в чиято структура се намира управляващият орган, или оправомощено от него лице. В алинея 4 на чл. 9 от този закон е предвидено, че управляващите органи се създават като звено в администрация по реда на Закона за администрацията или Закона за местното самоуправление и местната администрация, или като отделна администрация. Доколкото това е приложимо съгласно правото на Европейския съюз, функциите на такъв орган може да се предоставят за изпълнение и от друг орган или организация. (чл. 9, ал. 4, изр. 2 – ро ЗУСЕФСУ).

Съгласно чл. 77а, ал. 1, т. 1 от Устройствения правилник на Министерския съвет и на неговата администрация, Дирекция "Добро управление" изпълнява функциите и на Управляващ орган на Оперативна програма "Добро управление" 2014 - 2020 г. (ОПДУ). На основание чл. 9, ал. 5 ЗУСЕФСУ Министър-председателят, като ръководител на правителството, на основание чл. 25, ал. 1 от Закона за администрацията и чл. 77а, ал. 1 от Устройствения правилник на Министерския съвет и на неговата администрация, е ръководител на УО, и той е компетентният орган, който би следвало да е автор на административния акт, с който се установява публично вземане от посочения вид. Видно от нормата на чл. 9, ал. 5, предложение последно от ЗУСЕФСУ, министър-председателят може да делегира своите правомощия на друго лице. Това е направено, съобразно приобщената заповед на л.

27-28 от делото. Въз основа на тази заповед № Р – 90 от 10.05.2017 г., издадена от Министър – председателя на Република България може да се направи извод, че И. П. е оправомощена да издава индивидуалните, общите и вътрешнослужебните актове, свързани с управлението и изпълнението на ОПДУ. Посочената заповед е послужила като правно основание за издаване на обжалвания АУПВ.

Решението е издадено в задължителната по закон писмена форма - чл. 59, ал. 2 АПК. Като правно основание е посочен чл. 35, ал. 1, т. 2 и ал. 3 от Наредба № Н – 3 от 22.05.2018 г. за определяне на правилата за плащания, за верификация и сертификация на разходите, за възстановяване и отписване на неправомерни разходи и за осчетоводяване, както и сроковете и правилата за приключване на счетоводната година по оперативните програми и програмите за европейско териториално сътрудничество, издадена от министъра на финансите. Съобразно тази разпоредба бенефициентът възстановява предоставената с акта по чл. 2, ал. 1 финансова подкрепа, когато е: 2. (изм. - ДВ, бр. 83 от 2019 г.) недължимо платена или надплатена, както и неправомерно получена или неправомерно усвоена сума по смисъла на чл. 162, ал. 2, т. 8 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (чл. 35, ал. 1 от Наредбата). Алинея 3 (Нова - ДВ, бр. 83 от 2019 г.) гласи, че в случаите по ал. 1, т. 2 управляващият орган отчита вземане въз основа на акт за установяване на публично вземане, издаден във връзка с чл. 62 от Закона за публичните финанси по реда на чл. 166, ал. 2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс. Чл. 162, ал. 2, т. 8 от ДОПК регламентира, че публични държавни вземания са тези, представляващи недължимо платени и надплатени суми, както и за неправомерно получени или неправомерно усвоени средства по проекти, финансирани от средства на Европейския съюз, включително свързаното с тях национално съфинансиране, които възникват въз основа на административен акт, включително финансови корекции, надплатен аванс, надхвърлени процентни ограничения, превишени позиции по бюджета на проекта, кръстосано финансиране, както и глобите и другите парични санкции, предвидени в националното законодателство и в правото на Европейския съюз.

Като фактическо основание за издаване на акта са посочени констатираните конкретни обстоятелства. УО на ОПДУ е установил, че сума в размер на 17 273,51 лв., е надплатен аванс, който не е покрит с верифицирани разходи, съгласно Писмо рег. № 02.50-22/23.02.2020г. на Р. на ОПДУ. Според мотивите на изпратеното до бенефициера писмо след преразглеждане на верификацията за разходите по искане за междинно плащане № 6 от 11.03.2022 г. на Ръководителя на Управляващия орган (УО) на Оперативна програма „Добро управление“ (ОПДУ, с възстановяването на сумата от 17 273,51 лв. от бенефициента общо верифицираните разходи ще се изравнят с общо платените и ще станат 31. 546.47 лв. и в случай, че след това по проекта бъдат верифицирани допълнителни разходи, същите ще бъдат изплатени на бенефициента в пълен размер (без приспадане на аванс). По своята правна същност оспорваното решение представлява акт за

установяване на публично държавно вземане, издаден след повторно проведена процедура по верификация на разходи във връзка с искане за окончателно плащане. Актът за установяване на публично държавно вземане обаче е различен от акта, с който се отказва да бъдат верифицирани претендираните суми от бенефициера, както и се налагат финансови корекции. Актът в производството по верификация е отказ на Ръководителя на Управляващия орган (УО) на Оперативна програма „Добро управление“ (ОПДУ), обективиран в Писмо № 02.50-22/23.02.2021г. на ръководителя на Управителния орган на Оперативна програма "Добро управление" по искане за окончателно плащане и както вече е бe посочено е предмет на друго съдебно производство. Оспорваният в това производство акт – решение, представляващо де факто акт за установяване на публично държавно вземане на основание чл. 162, ал. 2, т. 8 от ДОПК, е последващ акт, който трябва да бъде издаден след влизане в сила на решението за отказ за верификация. Иначе казано, за да се издаде акт за установяване на публично държавно вземане, вземането трябва да е установено по надлежен ред и в конкретен размер. Анализът на събраните доказателства налага извод, че актът, с който е отказано верифициране на разходите и са наложени финансови корекции на Министерство на правосъдието във връзка с изпълнението на договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ № BG05SFOP001-3.001-C01, към момента на издаване на оспорения АУПВ не е влязъл в сила, а е бил предмет на обжалване по друго дело по описа на Административен съд – София област и следователно към този момент липсва установено по надлежен ред и по размер публично вземане. След като липсва установено по надлежен ред и по размер публично вземане няма как да бъде издаден законосъобразно акт за установяване на публично държавно вземане, поради което оспорваният акт е незаконосъобразен, издаден при неправилно приложение на материалния закон.

За да е налице този порок, актът следва да е лишен от всякакво законово основание за неговото издаване, т. е. същият да е издаден при пълна липса на приложимите материално-правни предпоставки, визирани в закона и акт със същото съдържание да не може да бъде издаден въз основа на нито един нормативен акт. В случая съдът установява наличието на такъв порок, тъй като актът е издаден в противоречие с цитирани в него правни норми и същият не може да бъде издаден на друго правно основание. За да се издаде акт при условията и реда на чл. 166, във връзка с чл. 162, ал. 2, т. 8 от ДОПК, тези правни текстове изискват недължимо платените или надплатени суми да са възникнали въз основа на административен акт, какъвто акт по смисъла на ЗУСЕСИФ е влязлото в сила решение на УО за

установена финансова корекция/отказ от верификация, какъвто в случая липсва, доколкото последният акт, е бил оспорен и към този момент не е бил влязъл в сила. След като този акт не е влязъл в сила то за административния орган липсва правно основание за издаване на акт за публично вземане.

Настоящият съдебен състав намира, че следва да отмени оспорвания акт и поради това, че от съдържанието на същия не става ясно как са определени сумите, представляващи установено по основание и размер публично държавно вземане. От съдържанието на акта не става ясно и как е посочен този размер на вземането. Липсват ясни и пълни мотиви, изложени от издателя на акта защо сумата, посочена като установено публично държавно вземане е в точно този размер и на какво се дължи разликата между сумата, посочена като размер на установено публично държавно вземане, от сумата, представляваща разликата между платените и верифицирани разходи и неверифицираните разходи.

Следва да бъде посочено, че издаването на един акт от компетентен орган, в кръга на неговите правомощия, спазването на изискванията да бъде уведомен адресата на акта за започналото административно производство и гарантирането на възможността на жалбоподателя да участва в административното производство са необходими, но крайно недостатъчни условия издаденият акт като краен резултат да е законосъобразен. Липсата на мотиви на акта, както и издаването му в нарушение на материалния закон имат за последица незаконосъобразност на акта и налагат отмяната му със законните последици от това.

Съдът намира, че оспорваният акт не е нищожен. Оспорваното решение не е издадено въз основа на акт, който е прогласен за нищожен, с влязло в сила съдебно решение.

При този изход от правния спор основателна е претенцията на жалбоподателя да присъждаме на разноски в размер на 1 954, 60 лв. за юрисконсултско възнаграждение.

Водим от изложените съображения, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Министерство на правосъдието със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представляван от Министъра на правосъдието – директор, бенефициер по административен договор № BG05SFOP001- 3.001-C01 от 17.11.2017г., с наименование „Усъвършенстване модела на съдебните експертизи“, срещу Акт за установяване на публично вземане № ПВ – 2021 – 17 / 25.02.2021 г. на Ръководителя на УО на ОП „Добро управление“ за установяване на публично вземане в размер на 17 273, 51 лева,

издаден на основание чл. 35, ал. 1, т. 2 и ал. 3 от Наредба № Н – 3 / 22.05.2018 г. на Министъра на финансите.

ОСЪЖДА Администрацията на Министерския съвет на Република България, [населено място], [улица], да заплати на Националния институт на правосъдието, БУЛСТАТ:[ЕИК], направените по делото разноси в размер на 1 954, 60 (хиляда деветстотин и петдесет и четири лева и 60 ст.) лева.

РЕШЕНИЕТО може да се оспорва пред ВАС в 14-дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено.

СЪДИЯ: